

даного виду туризму на території України є недостатня фінансова підтримка з боку держави, також не розроблені маркетингові заходи, з метою просування подієвого туризму на міжнародний ринок. Для того, щоб покращити розвиток івент-індустрії потрібно розробити календар подій, які можуть зацікавити туристів, необхідно забезпечити фінансування витрат пов'язаних з маркетинговими заходами, організувати підготовку спеціалістів для розвитку тематичних турів і відновити інфраструктуру під проведення кожної події.

1. Власенко О.Б. Туризм, Івентивний менеджмент. Сутність і особливості організації / О.Б. Власенко, 2011. – 116 с.
2. УкрТуризм - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrtourism.com>

ТУРИСТСЬКО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕЛІГІЙНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Рапог А.В.

Науковий керівник – Гордієнко Т.В., асистент

Релігійний туризм має особливе значення для розвитку внутрішнього туризму в Україні, оскільки викликає великий інтерес з боку не лише віруючих, а й інших верств населення. Адже цілком закономірним наслідком тривалого панування в суспільстві атеїстичних ідей та антирелігійної пропаганди є посилена увага до тих явищ, які довгий час перебували під забороною.

Традиційно релігійні пам'ятники використовувались лише як екскурсійні об'єкти. Туристично-екскурсійна робота тривалий час була одним із небагатьох джерел отримання знань про історію розвитку релігії в Україні. Зараз відвідування культових споруд набувають риси паломництва та при цьому, значно розширився круг об'єктів релігійного паломництва. До ресурсів релігійного туризму увійшли не лише культові споруди, але й святі джерела, дерева, скелі, тобто об'єкти природничого походження.

Україна має унікальні передумови щодо розвитку релігійного туризму як екскурсійного, так і паломницького напрямів. Це зумовлено багатю історією розвитку християнства на території країни.

Знаковими об'єктами для розвитку релігійного туризму є:

- Києво-Печерська лавра – православний монастир, заснований у 1051 р. та є центром паломництва з кінця XI ст. У 1990 р. Була внесена до «Списку всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО».

- Почаївська лавра – найбільша православна святиня на заході України (Тернопільська обл.) й друга, після Києво-Печерської лаври.

- Свято-Успенська Святогірська Лавра – розташована на схилах навислих над водою мальовничих крейдяних гір східної України (Донецька обл.), що відомі з 1526 р.

Також значний потенціал для розвитку такої специфічної галузі бізнесу як релігійний туризм містить Житомирщина. На території області знаходяться визначні пам'ятки історії та культури – це Овруцький Св. Василівський храм.

На Тернопільщині релігійний туризм – окремий потужний напрямок. На нашій планеті не так багато місць, де кілька разів являлася Матір Божа. Відвідання двох святинь світового значення в Почаєві і Зарваниці подія цікава як для паломника, так і просто туриста й екскурсанта.

В Івано-Франківській області збережені церкви, костьоли, синагоги, монастирі та скити та на сьогодні в області нараховується 50 дерев'яних церков, які охороняються державою. Найдавніші з них — Благовіщенська церква у місті Коломия, Успенська церква в селі Пістинь Косівського району, Різдва Богородиці у селищі Ворохта на Яремчанщині.

На українському ринку туризму вже сформовані туристичні структури (фірми, агенції), які займаються практичною організацією поїздок як прочан так і екскурсантів, і які спеціалізуються на наданні послуг у сфері релігійного туризму. Організацією переважної більшості турів для прочан традиційно займалися структури, які діють при паломницьких відділах єпархій (це стосується християнських релігійних конфесій) та аналогічних структур інших релігійних конфесій (ісламської, буддійської та іншої направленості). Як правило для організації таких турів необхідно отримати дозвіл (благословення).

У цілому в Україні нараховується близько 130 паломницьких відділів, служб, агентств, фірм. У середньому одна така служба пропонує за рік приблизно 50 поїздок. Визначити фактичну кількість релігійних туристів і екскурсантів в Україні неможливо, оскільки з цього виду туризму відсутні як статистика, так і аналітичні дослідження. В державному статистичному бюлетені з туризму враховуються лише організовані туристи і екскурсанти, які оформили путівки в українських тур агентствах. Самодіяльні ж туристи і екскурсантське бюро в облік не потрапляють.

Україна має великий потенціал розвитку релігійного туризму. Проте треба визнати, що це потенціал залишається нереалізованим. Серед причин може бути нерозвинена інфраструктура; дефіцит інформації про наявні ресурси і маршрути; слабкі поки що зв'язки з між туристичними фірмами і релігійними організаціями.

Тільки спільно паломницькі служби й туристські організації, за підтримки державних інституцій зможуть відродити, зберегти й упорядкувати об'єкти культури, визначні пам'ятки, місця паломництва, облаштувати їх і створити навколо них належний статок, культурне середовище проживання і комфортність.

1. Христов Т.Т Релігійний туризм: навчальних посібників / Т.Т. Христов. - М.: Академія, 2005 – 288 с.
2. Про стан і тенденції розвитку релігійної ситуації та державно-церковних відносин в Україні./Офіційний вісник Державного комітету України в справах релігії // Людина і світ. – 2001. – № 2-3. – 31-41с.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКСТРЕМАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Маханькова О.С.

Науковий керівник – Гордиенко Т.В., асистент

Аналізуючи перспективи розвитку екстремальної туристичної індустрії в Україні, перш за все, необхідно визначитися з тлумаченням поняття «екстремальний туризм». Екстремальний туризм – це різновид туризму, здійснення якого потребує спеціальних знань, навичок, техніки і екіпіровки, пов'язаний з украї-граничними, фізично-психічними можливостями людського організму, в умовах чіткого встановленого ризику, рівень допустимості якого визначається мінімальною ймовірністю заподіяння шкоди життю або здоров'ю туриста, в результаті чого людина отримує позитивний адреналін і незабутні враження.

Екстремальний туризм поділяють на: повітряний, наземний, водний та екзотичний. До повітряного екстремального туризму відносять банджі-джампінг, роуп-джампінг, вінгсьют, дельтапланеризм і парашутеризм, стрибки з парашутом. До наземних видів – альпінізм і скелелазіння, гірські лижі й сноубордінг, кайтінг, маунтинбайкінг, маунтінбордінг, мото- та авто подорожі, пішохідні мандрівки, сендбордінг, спелеотуризм, Х-гонки або екстремальні гонки. Водними видами є вейкбордінг, віндсерфінг, водні лижі, дайвінг, каякінг, рафтинг, серфінг, флайбордінг. Екзотичні види екстремального туризму – джайлоо туризм, космічний туризм, туризм на Північному та Південному полюсах.

Серед екстремальних видів туризму України значне розповсюдження отримали пішохідний, гірський – Кримські гори та Українські Карпати, гірськолижний – Українські Карпати, спелеологічний – Тернопільська обл. та АР Крим, дайвінг – узбережжя Чорного та Азовсь-